

तस्मिन् अपानसहिते प्राणोलीने भूद्राणामध्ये निरुद्धे सति उदानः सर्वसंक्षिप्त इति ब्रह्मशंखुः शिर्षेऽव उदानेन प्राणापानाबाधयतीत्यस्मात्ततस्मात् अनुक्राते उदाने शयानं पुरुषं प्राणापानौ नमुंचतः विमुंचत इति पा
 देशयानमित्यस्य मृतमित्यर्थः ॥ १६ ॥ प्राणानामिति यतः प्राणानामायतनत्वं उदानाधीनं अतस्तं उदानं उत्कर्षेण आनयति चेष्टयते प्राणानिति निर्वचनाद्यचक्षते यस्मात्प्राणानां जीवोपाधीना एकस्मिन् उदानेऽत
 र्भावः तस्मात् तपः प्राणजयाख्यं भ्रुवोर्म्ये प्राणभावोऽप्येत्येवं रूपं आलोचनं वा आत्मनस्तत्तद्देहादिव्यतिरिक्तत्वस्य ब्रह्मवादिनोऽमद्गतं मयि मनश्चालके गतं निष्ठा प्राप्तं परात्मप्रापकं व्यवस्यंति निश्चिन्वन्तीत्यर्थः ॥
 ॥ १७ ॥ मद्गतमित्यत्र मच्छब्दार्थं वैश्वानरं दर्शयति तेषामिति तेषामध्ये समानस्थानेनाग्निमंडले अंतरातस्यापि मध्ये ॥ १८ ॥ द्राणघेयघ्रात्रादयः सप्तसप्तकरणविषयकं दुरुपाः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥

तस्मिन्लीने प्रलीयेत समानो व्यान एव च ॥ अपानप्राणयोर्मध्ये उदानो व्याप्यतिष्ठति ॥ तस्माच्छ्रयानं पुरुषं प्राणापानौ नमुंचतः ॥ १६ ॥ प्राणानामायतनत्वेन त
 मुदानं प्रचक्षते ॥ तस्मात्तपो व्यवस्यंति मद्गतं ब्रह्मवादिनः ॥ १७ ॥ तेषामन्योन्यभक्षणां सर्वेषां देहचारिणां ॥ अग्निर्वैश्वानरो मध्ये सप्तधा दीव्यतेऽतरा ॥ १८ ॥
 द्राणं जिह्वा चक्षुश्च श्रोत्रं च पंचमं ॥ मनो बुद्धिश्च सप्तैता जिह्वा वैश्वानरार्चिषः ॥ १९ ॥ घ्रेयं हृक्षं च पेयं च स्पृश्यं श्रव्यं तथैव च ॥ मंतव्यमथ बोद्धव्यं ताः सप्त
 समिधो मम ॥ २० ॥ घ्राता भक्षयिता द्रष्टा श्रोता च पंचमः ॥ मंता बोद्धा च सप्तैते भवंति परमर्त्विजः ॥ २१ ॥ घ्रेये पेये च हृश्ये च स्पृश्ये श्रव्ये तथैव च ॥ मंतव्ये
 प्यथ बोद्धव्ये सुभगे पश्य सर्वदा ॥ २२ ॥ हवींष्यग्निषु होतारः सप्तधा सप्तसप्तसु ॥ सम्यक् प्रक्षिप्य विद्वांसो जनयंति स्वयोन्येषु ॥ २३ ॥ पृथिवी वायुराकाशमापो
 ज्योतिश्च पंचमं ॥ मनो बुद्धिश्च सप्तैता योनिरित्येव शब्दिताः ॥ २४ ॥ हविर्भूता गुणाः सर्वे प्रविशंत्यग्निजं गुणं ॥ अंतर्वासुमेषि त्वाच जायंते स्वासु यानिषु ॥ २५ ॥
 तत्रैव च निरुध्यंते प्रलये भूतभावेन ॥ ततः संजायते गंधस्ततः संजायते रसः ॥ २६ ॥ ततः संजायते रूपं ततः स्पर्शो भिजायते ॥ ततः संजायते शब्दः संशयस्तत्र जाय
 ते ॥ ततः संजायते निष्ठा जन्मैतत्सप्तधा विदुः ॥ २७ ॥

॥ २२ ॥ तेषामध्ये अग्निषु घ्राणाद्यग्निमानि देवतासु हवींषि घ्रेयादीनि होतारो विषयाणामाकाशतस्तत्कल्पका इत्यर्थः अमुमावहा मुमावहेत्यावाहयति न देव होतुर्होतृत्वमिति श्रौतनिर्वचनात् घ्राता हमित्यादयो
 भिमानाः तान्सर्वांश्चक्षिप्य गुणानुषुवर्त्तत इति मत्वा येन सज्जंते ते विद्वांसो ब्रह्मीभूताः जनयंति पृथिव्या दीव्यदक्ष्यमाणान् स्वयोन्येषु त्वं ब्रह्म तदेव योनिर्येषां तेषु अग्निषु ॥ २३ ॥ पृथिव्यादयोऽपि संधाता पन्नाः योनि
 श्चेतन्या भिव्यक्तिस्थानं ॥ २४ ॥ हविर्भूतगुणाः घ्रेयादयो विषयाः अग्निजं गुणं गंधादिज्ञानरूपां धीर्दृतिं प्रविशंति अंतर्वासु संस्कारात्मना चेतसि उषित्वा स्वासु योनिषु घ्राणादिषु जायते
 दृष्टं रूपादिकं सुषुप्त्या दौ वा सनात् रूपेण चित्ते स्थितं पुनर्जागरे उत्पद्यत इत्यर्थः ॥ २५ ॥ एतदेवाह तत्रैव अंतरेव ततः अंतर एव ॥ २६ ॥ संशयः संशयात्कंकमनः निष्ठा निश्चयात्किंबुद्धिः ॥ २७ ॥